

[Justitsministeren]

Som et led i en samlet indsats mod volden kan det overvejes at indskærpe den henstilling, der tidligere er meddelt politiet, om at prioritere efterforskningen i voldssager frem for andre sager.

Navnlig i tilfælde, hvor voldskriminaliteten ikke har karakter af tilfældige overfald, men derimod indgår som led i mere organiserede kriminelle aktiviteter, er der endvidere behov for, at politiet indgår i et bredere samarbejde om bekæmpelse af kriminaliteten. Regeringen lægger op til, at det samarbejde mellem politimyndighederne og anklagemyndigheden, der allerede eksisterer på området, fortsættes og styrkes.

Effektiviteten og hurtigheden i politiets efterforskning i voldssager samt anklagemyndighedens afgørelse af tiltalespørgsmålet er af stor betydning. Lige så vigtigt er det imidlertid, at disse sager ved domstolene så vidt muligt søges fremmet med den nødvendige hurtighed. I forbindelse med Justitsministeriets igangværende overvejelser om retternes ressourceforhold og berammelsestider vil spørgsmålet om domstolenes mulighed for yderligere at fremskynde behandlingen af voldssager indgå i drøftelserne med retterne.

Endvidere er det regeringens hensigt, at afsoningen af voldssager skal tilrettelægges således, at voldsforbryderen indkaldes til afsoning straks, når straffedommen er blevet endelig. I mange tilfælde kan selv en kortere periode, hvor gerningsmanden til et alvorligt voldsforhold befinder sig på fri fod, mens den pågældende afventer afsoning, forekomme stødende på offeret, offerets pårørende og personer i det lokalsamfund, hvor gerningsmanden færdes. Det har endvidere været fremført, at en sådan fremskyndelse af afsoningen kan have en gavnlig præventiv virkning.

I forbindelse med afsoningen af en voldsdom opstår desuden spørgsmålet om friheder til den voldsdømte, herunder orlov under forskellig form og prøveløsladelse. Regeringen vil skærpe praksis med hensyn til sådanne friheder, navnlig i tilfælde, hvor den pågældende tidligere har misbrugt friheden til fornyet voldskriminalitet, eller hvor der – f.eks. på grund af den pågældendes trusler mod andre, tilknytning til bandemiljøer og lign. – er grund til at tro, at et sådant misbrug kan finde sted. Endvidere bør det overvejes, om det vil være

muligt, at sundhedsvæsenet kan tilbyde behandlingsforanstaltninger til voldsforbrydere, f.eks. alkoholafvænnelse eller foranstaltninger mod stofmisbrug, der kan begrænse risikoen for gentagen kriminalitet.

De ovennævnte foranstaltninger, der tjener til effektivisering af retsforfølgningen i voldssager, kan gennemføres administrativt og forudsætter et tæt samarbejde mellem retsvæsenets aktører med det fælles formål at gribe hurtigt og håndfast ind over for voldskriminaliteten.

Ud over skærpelsen af voldsbestemmelsernes strafmaksima kan der imidlertid også på andre områder være grund til at overveje lovgivningsinitiativer med tilknytning til voldskriminaliteten. Regeringen overvejer således at genfremsætte forslaget om ændring af retsplejeloven, således at der åbnes mulighed for varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed af spritbilister, der begår uagtsomt manddrab eller uagtsom legemsbeskadigelse. Et andet forslag, der kan tænkes genfremsat, er forslaget om i retsplejeloven at indføre en begrænset adgang til, at vidner, bl.a. i alvorligere voldssager, kan afgive forklaring anonymt. Herved kan retsforfølgningen af de grove voldsforbrydelser effektiviseres og mulige voldelige repressalier mod vidnerne undgås.

Disse lovændringer sigter mod at styrke kampen mod voldskriminaliteten på nogle områder, hvor erfaringerne har vist, at befolkningens retsfølelse ikke kan acceptere den gældende retstilstand, således at en skærpelse efter regeringens opfattelse er påkrævet.

Et væsentligt element i en samlet bekæmpelse af voldskriminaliteten er en styrket kriminalpræventiv indsats. Det overvejes at igangsætte kampagner og undervisningstiltag med det formål at fortælle de mulige gerningsmænd om voldsforbrydelsens konsekvenser for dem selv og for voldens ofre og at oplyse andre om den reelle risiko for at blive offer for en voldsforbrydelse i forskellige sammenhænge, og hvorledes denne risiko bedst muligt kan reduceres. Sådanne kampagner kan mest hensigtsmæssigt iværksættes i et samarbejde mellem f.eks. Justitsministeriet og Det Kriminalpræventive Råd.

Som en anden foranstaltning af en generel karakter kan det overvejes at iværksætte et forskningsprojekt med henblik på at skaffe et